

Enechholm въ 1829 г. забелязва, че околността на града Сливенъ не е добре разработена (*les environs ne sont pas très cultivés*). Съ това той визира непосредственитѣ околности на града, неговитѣ южни и източни полета, които сж *песъчливи* и върху които даже и „драки“ не могат да растатъ. Тѣ сж тѣй нареченото *Кроставо поле* — между Сливенъ и Бършенъ и между Сливенъ и лагеритѣ до Тунджа. „На всѣки случай, продължава той; тия околности (вече при близкитѣ на Сливенъ села) произвеждатъ *жито* (*froment*), рѣжъ (*du siècle*), овесъ (*de l'avoine*) и ечмикъ (*de l'orge*)“. Любопитно, е че Enechholm и други по-стари западни пжтешественици пишатъ, какво, ако и малко, въ Сливенската околностъ се добивало и *оризъ* (*et peu de ris*). Това е било въ мочурливитѣ мѣста при Тунджа и подъ Сотирия. Надъ най-западното Сливенско село, се намира заселището *Оризари*, което име, както се види, сочи на земеделци — българи, занимаващи се съ оризарство на самото това мѣсто или като преселени такива отъ другаде (напримѣръ Пловдивско), Отъ Сливенското оризарство днесъ и поменъ нѣма, и ако не бѣше писано за него въ трудове на хора — очевидно, това известие щеше да ни се стори за баснословно.

Съгласно статистиката за 1893 г. (Германовъ *op. cit.*) въ Сливенска околия имало 7414 мжже, които се занимавали съ земедѣлие, а 7439 жени. Отъ околицитѣ на тогавашния Сливенски окръгъ, най-земеделска е била Казълъ-Агашкета (18,728 мжже и 13,566 жени); втора подъ редъ е Каваклийската (12,861 мжже и 13,104 жени), третя Ямболската 12,89н мжже и 12,712 жени), четвърта Сливенската, а пета Котленската (2,183 мжже и 2,193 жени). Цѣлото население въ окръга презъ тая година (1893) е било 170,494 души, отъ което 112,221 души се занимаватъ съ земедѣлие, — значи 65% отъ цѣлото население. Въ цѣлия тоя окръгъ (Сливенския) имало 614,674 хектара земя, отъ която на житото се падало 42,146 хектара, на ечмика 15,726, на рѣжъта 4,956 на овеза 9,352. а на царевичата (въ Сливенско: *мисиръ*) 9,462. Най-много значи се произвеждало *жито*, а следъ това *ечмикъ*. Презъ 1883 г. въ Слив. окр. имало 233,197 уврата работна земя.¹⁾ Отъ единъ хектаръ се добивало срѣднѣ 16 хектолитра *жито*, на це а 170 лева; сжщото количество *ечмикъ*, на цена 110 лева; 15 хектолитра рѣжъ — 120 лева; 15 хектолитра овезъ — 95 лева, и 20 хектолитра царевича — 120 лева.

¹⁾ Презъ 1904—1905 г. въ Слив. околия имало посѣти 57,239 декара жито; 77,876 съ мѣка пшеница (червенка); 10,250 съ рѣжъ; 31,025 съ ечмикъ; 251 смѣсъ, а 28,227 съ царевича; 35,169 овезъ; 8,995 фий и ур. въ (бурчакъ), 1629 лимецъ (капладжа); 667 просо; 83 сусамъ; $\frac{1}{2}$ макъ; 74 лентъ 683 тютюнъ; 230 фасулъ; 76 леща, грахъ, бакла; 132 картофи; Слив. околия имала 3551 дървени орала, 1629 дюнмелжи яйлжми, 101 дървени плугове, 2 плуга за окопаване на лозя, 26 жел. плуга, 10 жел. търмъци, 136 вѣялки, 17 триори—цилиндри, 13 жетварки—машини.